

Nazwa: Bedlington terrier

Kraj pochodzenia: Wielka Brytania

Klasyfikacja FCI: Grupa III Sekcja 1

Wzorzec FCI nr: 9

Wielkość: Średnia

Wysokość w kłębie: 41 cm

Waga: 8 - 10 kg

Szata: Gęsta, odstająca, przypominająca przędzę lnianą. Włos powinien mieć wyraźną tendencję do skręcania, w szczególności na głowie i kufie.

Maść: Błękitna, piaskowa, wątrobiana z podpalaniem lub bez. Pożądana ciemna pigmentacja.

Długość życia: 12 - 14 lat

Bedlington jest stosunkowo rzadką rasą, należącą do grupy terrierów wysokonożnych. W swoim ojczystym kraju nazywany był rothbury terrier - od wielkiego miłośnika rasy. Jego niezależność z pewnością nie przysparza mu sympatyków, a zjadłość i silny instynkt myśliwski sprawiają, że trzeba konsekwentnie uczyć go właściwych zachowań. Dawniej była to rasa bardzo popularna wśród rodzin robotniczych określana jako: „pudel dla biednych” lub „pociecha górnika”. Obecnie trudno dostępna, utrzymywana przez pasjonatów.

Historia i pochodzenie

Bedlington terrier pochodzi z obszarów północnej Anglii. Nazwa tej rasy wywodzi się od górniczej wioski, położonej w hrabstwie Northumberland, na pograniczu Szkocji i Anglii. Jest to bardzo stara rasa, jednak jej pochodzenie nie jest do końca wyjaśnione. Przypuszcza się, że w żyłach bedlingtonów płynie krew różnych terrierów szorstkowłosych, które były utrzymywane przez miejscowych górników, a także robotników przemysłowych do polowania i kłusowania. Niewykluczone, że udział w tworzeniu rasy miały: terriery szkockie, pudle, otterhoundy i charty. Tym ostatnim bedlington terrier zawdzięcza charakterystyczną łukowatą linię grzbietu, a także lekki, zwiny ruch.

Jest to pies o silnych cechach myśliwskich. Dawniej służył górnikom i kłusownikom w drobnych polowaniach. Z jego udziałem polowano na zające, lisy, borsuki i wydry. Mówi się, że był lepszy od foksterriera. Ponadto pies tej rasy z zaciętością i silną determinacją tępił szczury w kopalniach i domach górników.

Dawniej bedlington terriery były stosunkowo krępe i różniły się nieco pod względem eksterieru od psów w obecnym typie. Elegancji nabrały, kiedy trafiły w ręce arystokracji. Dzięki planowej hodowli uzyskano terriera wysokonożnego, o dłuższej szyji i bardziej harmonijnym wyglądzie, podkreślonym charakterystycznym strzyżeniem.

W 1869 r. opracowano pierwszy wzorzec rasy, a 8 lat później powstał klub hodowców. W tym czasie pierwsze osobniki trafiły na hale wystawowe. Z czasem, w wyniku odpowiedniej selekcji uzyskano osobnika o dłuższej, miękkiej i jasnej sierści. Nowy wygląd sprawił, że zaczął się podobać i stał się modnym psem do towarzystwa.

Wkrótce bedlington terriery trafiły do Kanady, USA, Niemiec i Holandii. Choć wzbudziły ogólny podziw i zainteresowanie, nie zdobyły tam szerszej popularności. Jej szczyt przypadał na okres międzywojenny.

W Polsce stosunkowo licznie hodowane pojawiły się w latach 60. i 70. XX w.

Obecnie bedlington terrier w Polsce i w innych krajach europejskich jest niezwykle rzadki. Z pewnością wpływają na to jego trudny charakter, a także czasochłonna i kosztowna pielęgnacja.

Charakter i użytkowość

Bedlington terrier ma bardzo żywiołowy temperament, więc z pewnością nie jest to pies dla każdego. Przedstawiciele tej rasy są bardzo inteligentni. Szybko się uczą, ale bywają uparci. Są odważni i pewni siebie. Potrzebują konsekwencji i zaangażowania ze strony właściciela.

Naukę należy rozpocząć już w psim przedszkolu - między 3 a 4 miesiącem życia. Wychowując psa tej rasy, szczególną uwagę należy zwrócić na prawidłową socjalizację. Szczeniakowi należy dostarczać wielu bodźców. Powinien odwiedzać nowe miejsca, mieć zapewniony kontakt z innymi ludźmi, dziećmi, a także ze zwierzętami. Jego temperament bywa niekiedy trudny do okiełznania. Bedlington ma charakter pełen przeciwieństw - stanowi mieszankę łagodności i porywczosci. Terrier może mieszkać w bloku pod warunkiem, że będzie miał zapewnioną odpowiednią dawkę ruchu. Jest bowiem psem żywiołowym i aktywnym. Na spacerach musi być pod stałą kontrolą, pobudzony, bywa bardzo porywczy, zadziorny wobec innych zwierząt. Rasa ta ma bardzo silny uchwyt szczęk. Jest psem jednego pana. Trzymany w większej grupie psów, często wdaje się w bójkę. Trudność w jego wychowaniu wynika z faktu, że pies ten zachował niezwykle silny instynkt myśliwski, który trudno poskromić. Rasa wymaga doświadczonego właściciela, a decyzja o jego nabyciu musi być przemyślana. Bedlington pełni głównie rolę psa do towarzystwa i nie podlega próbom pracy.

Problemy zdrowotne

Bedlington terrier jest stosunkowo zdrowym i odpornym psem. Jednak istnieje kilka schorzeń, które są charakterystyczne dla tej rasy. Należy tu wymienić choroby:

- skóry,
- układu pokarmowego,
- oczu,
- mięśni szkieletu.

Jeden z problemów stanowi melanotrichia, choroba skóry, która występuje często po wygojeniu głębokich ran lub zapaleń. Bedlington wykazuje szczególne skłonności do tej choroby.

Słabą stroną bedlingtona są oczy. Rasa wykazuje predyspozycje do:

- podwinięcia dolnej powieki,
- aplazji punktu łzowego,
- dwurzędowości rzęs,
- zaćmy,
- dysplazji siatkówki,
- uogólnionego postępującego zaniku siatkówki.

Jednym z głównych problemów zdrowotnych przedstawicieli tej rasy jest hepatopatia z nadmiernym nagromadzeniem miedzi. Choroba to efekt nieprawidłowego działania enzymu, który jest odpowiedzialny za metabolizm miedzi. U psów dotkniętych tym schorzeniem nadmiar miedzi odkładany jest w wątrobie, co prowadzi do jej niewydolności. Charakterystycznymi objawami są apatia, brak apetytu, a także żółtaczka. Wada ta jest dziedziczona jako cecha autosomalna recesywna. Hodowcy poprzez badania (testy DNA) i odpowiednią selekcję starają się ją eliminować. Kliniczne objawy występują u psów w wieku

4-

5 lat. Stanowi ona dość duży problem u przedstawicieli bedlington terrierów niemalże na całym świecie. U osobnika z predyspozycją duży wpływ na rozwój i przebieg choroby odgrywa sposób żywienia. Niestety choroba bardzo często kończy się śmiercią.

Bedlington terriery są psami długowiecznymi. Średnia długość życia przedstawicieli tej rasy wynosi 12-14 lat.

Specyfika żywienia

Bedlington terriera należy żywić racjonalnie. Podczas ustalania posiłków powinno się brać pod uwagę jego wiek, wielkość, aktywność i stan zdrowia. Dieta powinna być odpowiednio zbilansowana i zróżnicowana. W żywieniu tej rasy bardzo ważna jest jakość podawanego jedzenia. Najlepiej stosować wysokiej jakości gotowe, pełnowartościowe karmy.

Niedopuszczalne jest podawanie resztek z obiadu czy niskiej jakości karm komercyjnych, bowiem są one szczególnie niebezpieczne dla bedlington terrierów. Produkty te mogą być źródłem znacznej ilości związków miedzi, która w nmiarze jest bardzo toksyczna. Wynika to z odmiennego metabolizmu tego pierwiastka u bedlingtona. Oprócz prawidłowo zbilansowanej diety pies musi mieć zawsze dostęp do czystej, świeżej i zimnej wody.

Pielęgnacja

Ze względu na charakter okrywy włosowej bedlington terriery wymagają systematycznej i fachowej pielęgnacji. Włos powinien być miękki, sprężysty, odstający. Według wzorca powinien być podobny do przędzy lnianej i wykazywać skłonność do wyraźnego skręcania, w szczególności na głowie i kufie. Wadą jest twarda i szorstka struktura. Bedlington wymaga regularnej i zgodnej ze standardem wzorca pielęgnacji.

W celu zachowania charakterystycznego wyglądu owieczki powinien być strzyżony średnio co 2 miesiące. Zaniedbany, traci swą nietypową urodę. Rasa ta nie gubi włosa, niemniej jednak wymaga kosztownej i czasochłonnej pielęgnacji prowadzonej przez profesjonalistę. Kupując bedlington terriera, trzeba zdawać sobie sprawę z częstych wizyt w salonie pielęgnacji psów, a co za tym idzie - dodatkowych kosztów.

Piśmiennictwo:

1. Gough A., Thomas A.: *Predyspozycje rasowe do chorób u psów i kotów*. Wydawnictwo SIMA WLW, Warszawa 2006.

2. Räber H.: *Encyklopedia psów rasowych, Tom II*. Oficyna Wydawnicza MULTICO, Warszawa 2011.
  3. Janowski A.: *Mój pies championem*. Ergos, Warszawa 2002.
  4. Krämer E.M.: *Rasy psów*. Oficyna Wydawnicza MULTICO, Warszawa 1998.
  5. Monkiewicz J., Wajdzik J.: *Kynologia. Wiedza o psie*. Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego, Wrocław 2007.
  6. Monkiewicz J., Wajdzik J.: *Rasy psów - co lekarz weterynarii powinien o nich wiedzieć. Cz. XX. Bedlington terier*. „Magazyn Weterynaryjny”, 2012 nr 185.
  7. Verplank M.: *Notes from the grooming table*. Animus, Inc. 2004.
  8. www.zkwp.pl.
-

Autor:

mgr Anna Malwina Stojak, zootechnik, groomer

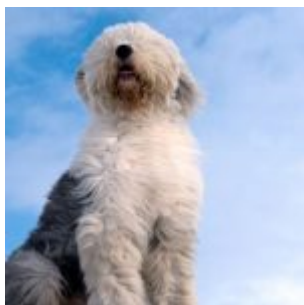
Zdjęcia:

Z zasobów redakcji

Promowane

- [Bearded Collie - doskonały opiekun i przewodnik stad](#)

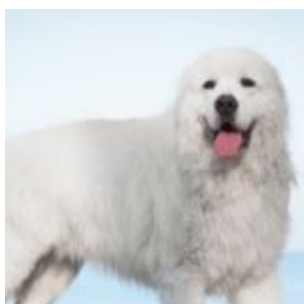
- [Owczarek staroangielski \(bobtail\) - „Nanny dog”](#)

- [Chart perski \(saluki\) - wyspecjalizowany łowca otwartych przestrzeni](#)

- [Polski owczarek nizinny - specjalność polskiej kynologii](#)

- [Polski owczarek podhalański - symbol Podhala i góralskiego folkloru](#)